

Publicerad 2009-05-09 00:51 av Louise Buenafe Mistén @ CaseClosed

Ja. Jag har kompisar i huvudet. Detta är den första nånsin att presentera sig själv. Jag ger er här Lisa Walker.

Ingen bad om att få växa upp i den här världen

Det fanns en tid
när vi fortfarande lekte
Det fanns en tid
när vi fortfarande levde
Men du och jag
kommer inte längre än så här

Det fanns en tid
när vi fortfarande drömde
Det fanns en tid
när vi ännu glömde
vad som händer i världen utanför

Både du och han
har på nåt sätt stannat kvar
i era gravar
Både du
och så han
i sin skyttegrav
och här står jag
med rädsla i bröstet
och vapnen mot tinningen
för alla tider har förflutit
och du ligger kvar
så jävla mycket

När han kom tillbaka, kom hem igen!,
efterlängtnad, fyllde han - vi tillsammans -
våra tomma nätter
ångesten kryddad med söta dofter och vitt pulver
Blödde ikapp för att bevisa att vi
inte ville, inte kunde dö
Jag saknar tiden som fanns
för livet var så mycket enklare

Du och jag
kommer inte längre än så här

Du och jag

kommer aldrig längre än så här

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Louise Buenafe Mistén @ CaseClosed med Poeter.se id #28444 innehar
upphovsrätten